

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

1. O carcasă de pasăre poate fi încadrată la codul de produs 0207 12 90 9990 din nomenclatura de restituire⁽¹⁾ în cazul în care unul dintre măruntaiele prevăzute la codul respectiv este în continuare organic atașat la o parte a carcasei neprevăzută de codul de produs?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: în cadrul vămii efectuate pentru a stabili dacă produsele de export pot fi încadrate la codul de produs din nomenclatura de restituire indicat în declarația de export, trebuie acceptată și o anumită marjă de eroare, astfel încât constatarea unei anomalii izolate nu are efecte negative în ceea ce privește acordarea restituirii?

⁽¹⁾ JO L 338, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 30, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 6 iulie 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Claudia Norica Vijulan

(Cauza C-335/10)

(2010/C 274/10)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Pârâtă: Claudia Norica Vijulan

Întrebările preliminare

1. Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf, trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare reglementată prin OUG nr. 50/2008 în forma modificată prin OUG nr. 218/2008, datorită faptului că de aceasta taxă sunt scutite autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 și capacitatea cilindrică mai mică de 2 000 cm³, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau într-un alt stat membru în perioada 15.12.2008 — 31.12.2009, dar se aplică autovehiculelor de ocazie similare sau concurente provenite din alte state membre înmatriculate anterior datei de 15.12.2008, dat fiind faptul că aceasta taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale, protejând producția națională a autovehiculelor noi?
2. Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf, trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 în forma modificată prin OUG nr. 218/2008, datorită faptului că de aceasta taxă sunt scutite autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 și capacitatea cilindrică mai mică de 2 000 cm³, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau într-un alt stat membru în perioada 15.12.2008 — 31.12.2009, dar se aplică autovehiculelor având alte caracteristici tehnice decât cele de mai sus, înmatriculate în aceeași perioadă în alte state membre, dat fiind faptul că această taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale, protejând producția națională a autovehiculelor noi?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 06 iulie 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac

(Cauza C-336/10)

(2010/C 274/11)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Pârât: Victor Vinel Ijac

Întrebarea preliminară

Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 care condiționează înmatricularea în România a autovehiculelor de ocazie importate și care au fost înmatriculate anterior în alte state membre ale Uniunii Europene de plata taxei de poluare, în condițiile în care această taxă nu este percepută autovehiculelor de ocazie înmatriculate în România, cu ocazia unei vânzări și, respectiv, a unei noi înmatriculări, dat fiind că această taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale?

Recurs introdus la 8 iulie 2010 de Freixenet, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 27 aprilie 2010 în cauza T-109/08 — Freixenet/OAPI

(Cauza C-344/10 P)

(2010/C 274/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Freixenet, SA (reprezentanți: F. de Visscher, E. Cornu și D. Moreau, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- În principal, anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2010, precum și a Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 30 octombrie 2007 și stabilirea faptului că cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 32 532 îndeplinește condițiile pentru a fi publicată în conformitate cu articolul 40 din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 39 din Regulamentul nr. 207/2009];
- în subsidiar, anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2010;

— în orice caz, obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului formulat.

Prin intermediul primului motiv de recurs, aceasta invocă, în esență, încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, a articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a articolului 73 (a doua teză) și a articolului 38 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară ⁽¹⁾ [devenite articolul 75 (a doua teză) și articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară ⁽²⁾].

Primul aspect al acestui motiv se referă la nerespectarea principiului contradictorialității. Potrivit recurente, contrar celor reținute de Tribunal în hotărârea atacată, camera de recurs a OAPI ar fi efectuat, în cadrul deciziei care a fost supusă examinării Tribunalului, o nouă apreciere a caracterului distinctiv al mărcii recurente, fără a-i permite acesteia din urmă să formuleze observații cu privire la această nouă abordare. În această privință, modul în care Tribunalul a justificat decizia Camerei întâi de recurs ar fi inexact și inadecvat în raport cu principiul bunei-credințe procedurale și cu obligația respectării dreptului la apărare. Hotărârea atacată ar încălca de asemenea principiul dreptului la apărare și principiul bunei-credințe procedurale prin faptul că a stabilit că Oficiul putea să comunice recurente o serie de elemente de fapt indicându-i că intenționează să își întemeieze pe acestea decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii și apoi, după primirea observațiilor scrise ale recurente cu privire la respectivele elemente, să hotărască să nu le ia în considerare, cel puțin în parte, și să își întemeieze decizia pe o apreciere care era diferită din punct de vedere conceptual și din punctul de vedere al situației de fapt reținute, fără a da recurente posibilitatea de a formula vreo observație.

Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului de recurs invocat, recurenta susține în principal că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare prin faptul că hotărârea atacată nu putea să considere că este motivată în mod suficient decizia Camerei întâi de recurs privind aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), în condițiile în care această decizie nu precizează niciunul dintre documentele pe care înțelege să se întemeieze, și nici nu putea stabili că ar fi fost inutilă indicarea unor elementele de probă deoarece Camera întâi de recurs s-ar fi întemeiat pe „deducții ce rezultă din experiența practică”. În plus, incertitudinea referitoare la elementele de fapt și la documentele pe care s-ar fi întemeiat Oficiul și Tribunalul afectează atât dreptul la apărare, cât și obligația de motivare prevăzută la articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 citat anterior.